

జిందగీ జిందగీ

నవస్త తెలంగాణ హైదరాబాద్ సోమవారం 8 ఏప్రిల్ 2024

www.ntnews.com

11

Eid mubarak

ఓ రంజాన్ వసంతమా కాస్తంత నిదానంగా కదులు!

ఇంకా ఎన్నో మంచి పనులు చేయాలి!

అల్లాహ్ మెప్పు పొందాలి!

పాపాలకు పశ్చాత్తాపం చెందాలి!

జన్నత్ కోసం సంసిద్ధులవ్వాలి!

ఓ రంజాన్ వసంతమా కాస్తంత నిదానంగా కదులు!

మంగళవారం ఉగాది

ఉగాది కాలానికి సంతోషం. మానవ జీవనానికి, కాలానికి ఉన్న అనుబంధాన్ని గుర్తుచేసుకునే ఆనందవేళ ఉగాది. కాలాన్ని గుణిస్తూ, మారుతున్న కాలానికి (రుతువులకు) అనుగుణంగా జీవితాన్ని తీర్చిదిద్దుకోవాలనే సందేశాన్నిస్తుంది పండుగ. సహనానికి, వ్యక్తిత్వ నిర్మాణానికి, మనోవికాసానికి ఆలవాలంగా నిలుస్తుంది.

ఉగాది పండుగలో అన్నిటికన్నా విశేషమైంది ఉగాది పచ్చడి. మిగిలిన పండుగల్లో పిండివంటలు చేసుకుంటే ఉగాది రోజున పచ్చడి చేసుకుంటారు. అది కూడా పూర్తిగా స్వాభావికంగా. ఏవిధంగానూ పచ్చనం (పండుల) చెయ్యకుండా తీపి, పులుపు, చేదు, వగరు, ఉప్పు, కారం... ఈ ఆరు రకాల రుచులు అందించే పదార్థాలు కలిపి తయారుచేసే పచ్చడి ఇది.

ఈ రుచుల్ని కలపడానికి ఓ లెక్క ఉంది. తీపి, కారం సమానంగా కలపాలి. వీటి మోతాదుకు సగభాగం పులుపు, వగరు, వీటికి సగభాగం ఉప్పు, చేదు కలపాలి. మానవజీవితం అన్ని రుచుల కలయిక. అన్ని రుచులూ కలిస్తేనే మనమీ శరీరం సమగ్రవికాసాన్ని అందుకుంటుంది. మనస్సు విశ్లేషణముఖంగా ప్రసరిస్తుంది. అందుకే ఉగాది నాడు ఆరు రుచుల పచ్చడిని ప్రసారంగా అందజేస్తారు. మధురానుభూతుల తీపి, కష్టాల చేదు, సమస్యలతో మింగుడుపడని కారం,

ఆరు రుచుల అద్భుతం

బాధల ఉప్పు, కడగండ్ల పులుపు, అమృతాల వగరు జీవితంలో సహజ రుచులు. వీటిని సమస్యలను చేసుకుని, అనుకూలంగా రంగరించుకుని ప్రయోజనపడమే జీవనం. ఉగాది పచ్చడిలో ఉపయోగించే పదార్థాలన్నీ శరీరంలో సమతుల్యతను, ఆరోగ్యాన్ని పెంపొందించేస్తాయి. సంవత్సరం పొడవునా జీవితంలో ఏర్పడే కష్టస్థాయి, సుఖసంతోషాలను సమానంగా స్వీకరించి ముందుకునాగా లనే తాత్విక సందేశం ఉగాది పచ్చడిలో ఉంది. తీపి కామానికి, కారం క్రోధానికి, ఉప్పు మోహానికి, పులుపు లోభానికి, చేదు మదానికి, వగరు మాత్సర్యానికి సంకేతాలు. మనం తినే పదార్థాలు ఏవైనప్పటికీ ఈ ఆరు రుచుల్లోకే వస్తాయి. ఏదో ఒక రుచి లేకుండా మనం ఏ పదార్థాన్ని తినలేం. కాబట్టి, అన్ని రుచులను సమీకరించుకుని తింటే మనం గెలిచినట్లు. ఏదో ఒక రుచిని మాత్రమే మెచ్చుకుని, దాన్నే తీసుకుంటే ఓడినట్లు.

శ్రీ భారతి

విరిసే వసంతం.. జగతికి శ్రీమంతం

ఎండిన మోక్షు చిగురుతోడగడం, లేత పిండెలతో, ఎర్రెర్రని చివుళ్లతో కోయిలలకి అహ్వానం పలుకుతూ మావిళ్లు, సుగంధ మరంద మాధురి వీవెనలతో నెత్తావులు...నేల సమర్పాడినట్లు ఉగాది అంటేనే ఆకాశానికి రెక్కల్తోచ్చినంత సంబురం. పురుషోసుకున్నంత తన్మయత్వం జగతికి! కొత్త ఆశలతో, మరిన్ని ఊహాంకురాలతో బతుకు సాగించాలనే ఉబలాటం ఈ మనిషికి.

ఉగాది అంటే వనాలకు ఎడంగా కాదు గాఢంగా పెనవేసుకుని బతకాలి. రాలే ఆకుల నిట్టూర్పులే వాసంతరాజుకి కైమోడులుగా మనసులో నిత్య తృప్తి తోలకరించినా వాలు ప్రకృతిలో రుసేసిద్ధిని పొందినట్లే. కుసుమలతా పతాకా! కోకిలబాకా!! వనావ్యా! ఎన్నాళ్లకు రాక!! అంటూ... వనసీమల్లో సంచరించే ప్రకృతిమాతకు ప్రణమిల్లడమే జీవన్ముక్తి. వత్సరాలు వస్తుంటాయి... పోతుంటాయి. రాలు పూల గండాలు, హరిత పత్ర నయనాలు, పుష్పాడి గంధ లేపనాలు, తేలుల, తూనీగల సయ్యంబులు... ఒక్కో రుచువు ఒక్కో కోణమే మోసకొచ్చి ఒకానొక వైతన్యపు అంచున నిలబెడతాయి మనమీది. ఎప్పుడూ ఆనందాలో కాదు... కలకలూ, కష్టాలూ, కష్టాల్లా.. అన్ని క్షణికాలే. ఏదీ ఎక్కువ కాలం అదిమి పట్టుకుని ఉండదు. పడిలేనే కెరలంలాగా, ఎండిన చెరువుకు తొలకరి జలకళలాగా, నిజానికి వసంతం ఎండిన ఎడడకొకే సిగారింపు. ఇదే ప్రకృతి స్వభావో మనమీ జీవన కొనసాగింపు. ఎన్నెన్ని ఉగాదిలోస్తున్నాయి... పోతున్నాయి!! ఏం చెబుతున్నాయో!! నిలకడగా, నిట్టూరగా కష్టాన్నూ... పడుగురికి ఉపాధులు సమకూర్చే చెట్టులా ఎడగడమొక్కో కాదు ఒదిగి ఉండాలంటున్నాయి. తరువులకి రస

ఫలభారగురుతగాంబు/ నింగివ్రేలును నమృతమొ సంగం మేము/ దుడ్డుతులుగాగు బుడులు సమృద్ధి చేత/ జగతినుపకర్తలకు నిది సహజగుణము. అమృత జలధారలతో మేమూలు నేలకు దిగొస్తాయి. ఫల సమృద్ధితో తరువులు ఒదిగి ఉంటాయి. ప్రకృతి పరులనేవే పరమార్థం అంటున్నది. ఉదారత, దాతృత్వం, జగతిలో పడుగురి ఉన్నతికోసం పరితపించే వారి సహజగుణాలు. వనమున్న చోట కిలకలరావాలి ఉంటాయి. పంట నిరులు ఉన్నచోట పురోగతి ఉంటుంది. చేతికట్టం, శ్రమింటే తత్వం, పదిమందికి చేయూతను ఇవ్వాలనే గుణం... ఇవన్నీ విశ్వమానవ వైతన్య రథచక్రాలు. ఉగాది యశోగీతికల ఉదయతంత్రపుల్ల తొలకరించాలంటే గొప్ప సిద్ధాంతాలు, గొప్ప పుణ్యాల చేయడం కన్నా ఒక చెట్టును పెంచడం మేలు. ఉగాది విభవం అనంతరూపమై అవగతమవ్వాలంటే ఒక వనమాలిగా బతుకు సాగించడం మేలు. అప్పుడు కదా.. తరువే కోకిలమై మనసంతా నిండేది! బతుకంతా పాలలాగా వాసంత సమీరమై సాగేది.

సాహితీసుధ 94940 44429

ఉగాది అంటేనే ప్రకృతితో సమానమం. గొప్పమడు గింజలు చల్లి గంపెడు ఫలసేదీని పొందే లైతుకు సేద్యమంటేనే ప్రకృతి జీవనాదర్శపు. పూలు పూయని కాయలు కాయని గొడ్డు బానిస చెట్టుంటూ ఏ తరువునూ కొట్టిపారేయ్యలేం. ప్రకృతి ఎప్పుడూ ఒక్కలాగానే ఉండదు. మనమీ జీవనావస్థలాగానే ఏటా వసంతం కుసుమించదు. చీకటి తరువాత వెలుతురులాగా, మందు వేసంగి వెనుకే చల్లని మబ్బులాగా, అమవసరిని వెంటనే కడి తొచ్చే పున్నమి కాంతిలాగా రాలే ఆకులే చివురులపు లాయి మోడుకు. మధుర దరహాస మధుకర పల్లవములపుతాయి మోముకు. ఆరు రుతువుల కాలవచనం, విరామమెరుగక తిరుగుతుంటే... ప్రభవ, విభజనల వత్సరాలు పరుగులేదుతూ పునరావృతమవుతూ ఆనంత జీవన వైతన్యంలోకి అంతచిక్కని జీవన పరిమళంలోకి, ఒకానొక అసన్న వాంఛాంకురంలోకి మనమీని తీసుకుపోయి నిలబెడుతుంది ఉగాది.

చేపగా వచ్చి.. చేవను చూపి..

శనివారం మత్స్యజయంతి

లోకాలను కాపాడటానికి శ్రీహరి అనేక అవతారాలను దాల్చాడు. అందులో మొదటిది మత్స్యవతారం. చేపగా వచ్చి, చేప చూపి.. వేదాలను కాపాడిన పర్వదినం వైతన క్షణ పంచమి. వైవస్వతుడు సూర్యుడి కొడుకు. మనవు కాకమందు ఆయన పేరు సత్యవ్రతుడు. ప్రవిడ దేశాన్ని దర్శనం పాలించేవాడు. రాజ్యాన్ని కొడుకులకు అప్పగించి మలయపర్వతంపై చాలాకాలం తపస్సు చేశాడు. సత్యవ్రతుడి తపస్సుకు మెచ్చి బ్రహ్మ ప్రత్యక్షమై ప్రళయకాలంలో ప్రాణులందరినీ రక్షించే శక్తిని అనుగ్రహిస్తాడు. ఒకరోజు కృతమూల నదిలో తర్కణం పడుతుంటూ ఉంటే సత్యవ్రతుడి దోసిట్లో ఓ చేప పడుతుంది. దానిని మళ్ళీ నీటిలో వదులుతాడు. 'జలరాలు తింటాయని నాకు భయం' అంది చేప. 'రక్షిస్తావని నీ దోసిట్లోకి వస్తే, మళ్ళీ నీళ్లలో వదులుతావా!' అంటుంది. అప్పుడు రాజు చేపను తీసుకొని కమండలంలో వేసి తీసుకెళ్తాడు. మాస్పందగానే చేప పరిమాణం పెరుగుతుంది. దానిని మరో జలపాత్రలో వేస్తాడు రాజు. క్షణాల్లో చేప పరిమాణం ఆ పాత్ర మేరకు పెరుగుతుంది. బావిలో, చెరువులో, పెద్ద నలోవరలో వేసి చూశాడు. దాని పరిమాణం పెరుగుతూ పోయింది.

వివరకు సముద్రంలో పదిలాడు. కడలిసంతా ఆక్రమిస్తూ చేప పెరిగిపోయింది. ఆ మాయ అంతుబట్టక 'ఎవరు నీవు?' అని అడుగుతాడు రాజు. అప్పుడు ఆ మీసం 'నేను విష్ణుమూర్తిని. ఇవాళికి ఏడో రోజున ప్రళయం ముందుకొస్తుంది. ముల్లోకాలూ నీటిలో మునిగిపోతాయి. చివ్విటికటి కమ్ముకుంటుంది. నీ దగ్గరికి ఒక పెద్ద నౌక వస్తుంది. నూత్న శరీరాలతో సమస్త ప్రాణులను, సమస్త బౌద్ధులను, సప్త రుషులతో ఆ పడవను ఆశ్రయించు. నేను మత్స్య రూపంలో వస్తాను. ఒక మహా సర్పం కనిపిస్తుంది. దాన్ని తాడుగా చేసి నావను, నా తోమ్ముకు బదిలించు. నేను రక్షిస్తాను' అంటాడు. సత్యవ్రతుడు ఏదో ఆడగతోతుంటే.. 'స్వస్తి పునఃప్రారంభం తర్వాత నీ ప్రత్యుద్ధానికి జవాబులు చెబుతాను. తర్వాతి స్వస్తికి నీవే ప్రజాపతివి' అని మాయమైంది. తర్వాత ఒక రోజుకు విష్ణుమూర్తి మత్స్యరూపంగా వారిని రక్షిస్తాడు. తర్వాత సత్యవ్రతుడికి బ్రహ్మతత్వాన్ని ఉపదేశిస్తాడు. వేదాలను రక్షించి రాజుకు అప్పగిస్తాడు. మత్స్య నారాయణుడు అందించిన వేదజ్ఞానమే మానవ నాగరికతకు మూలం.

విష్ణువర్ధన్

యోగ సాధన

మానవ దేహం భూమి, నీరు, అగ్ని, వాయువు, ఆకాశం అనే పంచభూతాలతో, అన్నమయ, ప్రాణమయ, మనోమయ, విజ్ఞానమయ, ఆనందమయ అనే పంచకోశాలతో, 72 వేల నాడులతో పాటు మూలాధార, స్వాధిష్ఠాన, మణిపూరక, అనాహత, విశుద్ధి, ఆజ్ఞా, సహస్రారం అనే ఏడు ద్రావణ చక్రాలతో కాకుండా అనేక ఉపచక్రాలతో ఏర్పాడైంది. వీటన్నింటినీ వైతన్య పరమకోపచందం ప్రధాన అనేక ప్రయోజనాలు కలుగుతాయి. అందుకు యోగసాధనే అసలైన మార్గం. అష్టాంగ యోగంతో పూర్వం రుషులు అష్టసిద్ధులూ సాధించారు. భూత, భవిష్యత్, వర్తమాన కాలాలను దర్శించగలిగారు. ఆ తర్వాత జగతి అద్భుతాలను, గ్రహ గతులను వీక్షించగలిగారు. సామాన్య మానవుడూ ఈ అద్భుతాలను సాధించగలడు. అందుకు సద్గుణపు మార్గదర్శకత్వంలో యోగాన్ని సాధన చేయాలి. యోగం వల్ల కలిగే లాభాలు అనేకం. అంతిమ ప్రయోజనం జన్మరూపాంతరం.

చివరకు సాధన

పక్షి.. చీమ..

శుకో ముక్కో వామదేవో..పి ముక్కో తాభ్యాం వినా ముక్తిభాజో న సంతి శుక మార్గం యేనుసరంతి ధీరాః సద్వో ముక్త్యాన్ భవంతీహ లోకే (పరాహోపనిషత్ 4- 84)

శుకుడు, వామదేవుడు ముక్కలు. శుకునిని సద్వోముక్తి. వామ దేవునిని క్రమముక్తి. తక్షణమే కలిగేది సద్వోముక్తి. అనేక జన్ములు కష్టపడితే కలిగేది క్రమముక్తి. సద్వోముక్తికి ఎంతో పరిశుద్ధమైన మనసు కావాలి. అప్పుడు ఒక్కో ఉపదేశం చాలు. క్షణంలోనే ముక్తి కలుగుతుంది. శుకుడు వేదవ్యాసుని కుమారుడు. పరమహంస, సదిలో దిగం బరంగా స్వామం చేస్తున్న అపూర్వ శుక మహర్షి వెలతుంటా క్రమంగా ముక్తి పొందుతారు. మనస్సులో చాలామంది ఇలాంటి వారే! ఎన్నో జన్ములకు గాని వీరికి పరిపక్వ స్థితి రాదు. సద్వోముక్తులు పాడిపాడి అగ్నిపుల్లలు అయితే, వీళ్లు తడిసిన అగ్ని పుల్లలు. ఈ రెండు మార్గాలను దేవుడే కల్పించాడు. శుకుడు విహంగం అంటే పక్షి, వామదేవుడు పివీలికం... అంటే చీమ. పక్షి అమాంతం గాలిలో లేచి చెట్టు బిటారు కొమ్ముకు చేరు తుంది. చీమకు చాలా సమయం కావాలి. పట్టుదలగా పాకి చేరుకుంటుంది. కారణం వివేక వైరాగ్యాలనే రెక్కలు లేకపోవడ మని ఈ ఉపనిషత్ పాఠ్యం ఉపదేశిస్తుంది.

చివరకు సాధన

విడి గాట్ల సాయం?

ఇతరులకు సాయం చేయడం గొప్ప విషయమే! కానీ, మనం చేసే సాయం ఆ వ్యక్తి దీర్ఘకాలిక అవసరాలను ఎంతగా తీర్చగలిగితే అంత విశేషమేననిగా నిలిచిపోతుంది. అది అతని అవసరాలను శాశ్వతంగా తీర్చగలిగితే మహోన్నత సాయం అవుతుంది. మన బాధలను శాశ్వతంగా తొలగించేటేది తక్షణజ్ఞానం మాత్రమే! కాబట్టి మనమీ చేసే వారమాధిక సాయమే లోకంలో సమస్తకల, మహోన్నత సాయం అవుతుంది.

చివరకు సాధన